CHƯƠNG 2239

Khống chế Sở Hiền

Sắc mặt Hạ Nhân vẫn bình thản như thường, bắt chước giọng điệu của Sở sư thúc, hỏi: “Lịch trình thế nào?”

Người đàn ông nói: “Càng nhanh càng tốt, nhưng muộn nhất cũng phải khởi hành trong vòng ba ngày. Trong vòng một tháng, nhất định phải đưa đến tổng đà!”

“Được!” Hạ Nhân gật đầu, “Biết rồi!”

Hắn phất tay, người đàn ông kia rời đi.

Hạ Nhân quay lại đại điện, đóng cửa điện.

“Phù...” Trước tiên thở ra một hơi thật sâu, Hạ Nhân nhắm mắt suy nghĩ một lát.

Quay đầu lại, hương cống của lão tử ta nhận hết rồi, sẽ cho các ngươi một bất ngờ thật lớn, khà khà khà...

Hạ Nhân vừa dứt lời đã lại mở mắt ra.

“Công tử...” Trịnh Hồng Lộc hỏi: “Phải làm sao đây?”

Hạ Nhân nói: “Trước tiên ta đưa ngươi vào không gian Hồng Mông. Sau khi vào đó, đánh thức lão già kia cho ta... Mẹ nó, ông ta tuyệt đối không thể biến thành người sống đời thực vật được!”

“Nhất định phải giữ được mạng cho ông ta, nếu không chuyến này coi như uổng công!”

“Được...” Trịnh Hồng Lộc lập tức được Hạ Nhân đưa vào không gian.

Hạ Nhân chỉ có thể cầu nguyện lão già này đừng chết!

Cho dù hiện giờ Hạ Nhân đã luyện thành ba mươi hai tướng đại trượng phu, cũng chưa chắc có thể làm được!

Dù sao vẻ ngoài có thể bắt chước, nhưng quan hệ và thói quen của người khác thì không thể bắt chước được, sơ sẩy một chút là sẽ bị người ta nhận ra.

Thế nhưng đợi suốt nửa ngày, Hạ Nhân vẫn không nhận được tin tức gì.

Ngay sau đó, hắn lại đưa Sở sư thúc và Trịnh Hồng Lộc ra khỏi không gian Hồng Mông.

“Thế nào rồi?” Hạ Nhân hỏi.

Trịnh Hồng Lộc cười khổ: “Công tử, ta đã thử cả nửa ngày rồi, ông ta nhất quyết không tỉnh!”

Hạ Nhân nhìn Sở sư thúc đang nằm dưới đất, vẫn còn hô hấp và tim vẫn đập, nhưng hoàn toàn không có ý thức, nói: “Xong đời rồi... Tên này bị Cửu Âm Thần Điệp của ta cắn hai phát, e là thần niệm thức hải đã sụp đổ mất rồi!”

Trịnh Hồng Lộc nói: “Cho dù chưa sụp đổ, trong vài ngày cũng chưa chắc tỉnh lại được. Ông ta cần từ từ khôi phục, nhanh thì vài tháng, lâu thì vài năm!”

“Nếu vài năm nữa vẫn chưa tỉnh, vậy thì thật sự biến thành người sống đời thực vật rồi!”

“Đút thuốc cho ông ta!” Hạ Nhân lấy ra một viên Linh Khu Đan: “Có thể nhanh chóng chữa lành thần niệm!”

Một viên Linh Khu Đan lục phẩm cực phẩm được Hạ Nhân nhét thẳng vào miệng tên này.

Cùng với sự tan dược, sắc mặt Sở sư thúc dần đỏ bừng lên, nhưng vẫn chưa tỉnh lại.

Hạ Nhân phất tay, ngưng tụ một đạo tâm ấn Phật môn: Đại Luân Hồi Ấn!

Ấn ký nện xuống người Sở sư thúc.

Bốn đạo tâm ấn Phật môn lần lượt nện hết lên người ông ta.

Ngay sau đó, Sở sư thúc đau đớn rên rỉ.

Tuy âm thanh rất khẽ, nhưng ông ta quả thật đã cảm thấy đau đớn.

“Công tử, công tử, công tử... ông ta gọi rồi...” Trịnh Hồng Lộc kích động nói.

Hạ Nhân nói: “Ngươi nhỏ tiếng một chút, ta nghe thấy rồi!”

Hắn phất tay, dừng cả bốn đạo tâm ấn Phật môn lại!

Không thể không dừng, nếu tiếp tục giày vò như vậy, tên này thật sự sẽ biến thành người sống đời thực vật mất.

Ngay sau đó, Hạ Nhân lại thu ông ta vào không gian Hồng Mông.

Có lẽ là do sự kích thích của bốn đạo tâm ấn Phật môn, cũng có lẽ là do viên Linh Khu Đan lục phẩm cực phẩm kia phát huy tác dụng.

Dù sao sau nửa canh giờ, Sở sư thúc cũng từ từ tỉnh lại.

Hạ Nhân đứng giữa hư không đối diện ông ta, trong tay cầm một tấm thẻ kim loại trắng như tuyết, hỏi: “Ngươi tên Sở Hiền?”

“Đáng chết...” Sau khi tỉnh lại, Sở Hiền nhìn thấy Hạ Nhân thì hét lớn: “Đi chết đi...”

Kết quả ông ta còn chưa kịp bò dậy đã bị Trịnh Hồng Lộc giáng mạnh một cái tát.

Cái tát nặng nề rơi thẳng lên mặt ông ta.

Tên này tuy thần niệm bị thương, nhưng đòn đánh hiện giờ phải chịu lại là tổn thương trên thân thể.

Nó sẽ không khiến thần niệm của ông ta sụp đổ.

Hơn nữa, hiện giờ ông ta đã tỉnh lại, chứng tỏ thần niệm ít nhất đã khôi phục được ba phần, không chết nổi.

“Sao ngươi khỏe thế?” Hạ Nhân hơi kinh ngạc nhìn Trịnh Hồng Lộc.

Trịnh Hồng Lộc nói: “Ghê tởm...”

“Không cần!” Hạ Nhân nói: “Xem ta đây!”

Ngón tay hắn khẽ động, điều khiển tâm ấn Phật môn trong cơ thể Sở Hiền bùng nổ.

Ngay sau đó, tên này sống không bằng chết, gào thét trong hư không.

Suốt một canh giờ, Hạ Nhân mới dừng tâm ấn Phật môn lại, đi đến trước mặt Sở Hiền, hỏi: “Thế nào?”

“Phục rồi... phục rồi, phục rồi... đại gia...”

“Ngài nói đi... muốn ta làm gì?”

“Chỉ cần là chuyện ta làm được, ta đều có thể làm. Xin ngài đừng giày vò ta nữa, đáng sợ quá...”

“Ồ?” Hạ Nhân nhìn Sở Hiền: “Khó chịu lắm sao?”

“Đúng!” Sở Hiền sợ hãi nói: “Kinh khủng quá!”

“Vậy thì tốt!” Hạ Nhân phất tay: “Cho ngươi thích nghi thêm một lát...”

Ngay sau đó, bốn đạo tâm ấn Phật môn lại được hắn kích hoạt.

Thế nhưng Hạ Nhân không để ý đến ông ta, chỉ ở bên cạnh cùng Trịnh Hồng Lộc lấy chiếc nhẫn của tên này ra, sắp xếp lại một lượt.

Đương nhiên, đồ tốt không ít, nhưng những thứ khiến người ta ghê tởm bên trong cũng chẳng thiếu.

Nào là đồ lót bằng sa đen, yếm lụa đỏ các loại, chất thành cả đống!

Cứ thế lại qua nửa ngày, Hạ Nhân mới tạm thời dừng bốn đạo tâm ấn Phật môn trong cơ thể ông ta.

“Ồ... ồ... phù... phù...” Lúc này, Sở Hiền đã không còn chút sức lực nào, mềm nhũn trong hư không, không ngừng thở dốc.

Hạ Nhân cũng lo thần niệm của ông ta sẽ hoàn toàn sụp đổ.

“Bây giờ có thể nói chuyện đàng hoàng chưa?” Hạ Nhân hỏi.

Sở Hiền nói: “Có thể... vừa rồi ta cũng có thể nói chuyện đàng hoàng mà...”

“Ồ!” Hạ Nhân nói: “Còn học được cãi miệng rồi à?”

“Không không không không... đừng...” Sở Hiền sợ đến mức giật bắn người ngồi dậy, quỳ thẳng trước mặt Hạ Nhân: “Ông nội... tha cho ta đi, đừng giày vò ta nữa. Ta thật sự có thể làm bất cứ chuyện gì!”

“Trước đó là ta sai. Ngài không muốn thì cứ một đao giết ta cũng được!”

Hạ Nhân nói: “Giao nô ấn của ngươi ra!”

“Không được!” Sở Hiền lắc đầu từ chối: “Không phải ta không muốn giao ra, mà là... lão nô... ta là nô bộc của người khác, ta... ta ta ta...”

Ánh mắt Hạ Nhân khẽ nheo lại: Thần Vương cảnh, lại là nô bộc của người khác?

Ngay lập tức, hắn nghĩ đến Bùa Chuyển Dời Tình Ái.

Có điều, thứ Bùa Chuyển Dời Tình Ái này chỉ có tác dụng với người khác giới mà thôi.

“Chủ nhân của ngươi là ai?” Hạ Nhân hỏi.

Sở Hiền nói: “Chủ nhân của ta là đại trưởng lão phân đà. Ông ta có tu vi Thần Hoàng cảnh, nhưng ngài yên tâm, hiện giờ ông ta không ở phân đà!”

Vị đại trưởng lão này, vừa rồi hắn đã nghe nhắc đến.

Lý Mộc Phong từng nói, đại trưởng lão truyền tin đến, bảo Sở Hiền đích thân mang năm trăm hương cống đến tổng đà.

Phân tích từ lời của Lý Mộc Phong, vị đại trưởng lão này không có mặt ở phân đà.

“Được!” Hạ Nhân nói: “Bây giờ ta hỏi ngươi vài câu.”

“Ngươi phải trả lời đúng sự thật. Nếu không, ta sẽ để tâm ấn giày vò ngươi vĩnh viễn. Tâm ấn nằm trong cơ thể ngươi, đến muốn tự bạo cũng không được!”

“Vâng vâng vâng!” Sở Hiền nói: “Ngài cứ hỏi!”

Hạ Nhân nói: “Câu hỏi đầu tiên... hương cống là gì, có tác dụng gì?”

Sở Hiền hơi ngỡ ngàng nhìn Hạ Nhân: “Ngươi...”

Nhưng nhìn thấy ánh mắt nghiêm khắc của Hạ Nhân, ông ta thu lại vẻ nghi hoặc, nói: “Hương cống là một loại phụ nữ đặc biệt...”

“Trong Thần giới, có một số phụ nữ sở hữu thân thể đặc biệt thông thấu, có thể lưu giữ đến mức tối đa lực hương hỏa tinh thuần nhất.”

“Những phụ nữ bị khống chế thần niệm, sau đó được truyền lực hương hỏa vào, chính là hương cống!”

CHƯƠNG 2240

Lựa chọn của Hạ Nhân, xuất kỳ bất ý

“Vậy... hương cống này có tác dụng gì?”

“Tại sao phải truyền sức mạnh hương hỏa vào người phụ nữ?”

Hạ Nhân cau mày, vẻ mặt đầy nghi hoặc nhìn Sở Hiền.

Câu nói vừa rồi của Sở Hiền khiến hắn có chút sởn tóc gáy.

Vốn tưởng đây chỉ là một tổ chức muốn ăn không sức mạnh hương hỏa của người khác, nhưng bây giờ xem ra, mọi chuyện hẳn không đơn giản như vậy.

Ăn không sức mạnh hương hỏa, dùng thần tượng hấp thu thần lực, sau đó bản thân có thể đột phá.

Nhưng... các ngươi làm hương cống này để làm gì?

“Không biết!” Sở Hiền nói: “Lần này ta thật sự không biết... Ta chỉ biết, nhiệm vụ của phân đà chúng ta đủ loại đủ dạng, nhưng tất cả nhiệm vụ đều phục vụ cho hương cống!”

“Có người tìm phụ nữ, có người tập hợp sức mạnh hương hỏa!”

“Có người biến phụ nữ thành hương cống!”

“Mỗi lần tập hợp đủ một số lượng nhất định, có thể đưa những người phụ nữ này đến nơi được chỉ định!”

“Còn sau khi đến đó sẽ thế nào thì chúng ta không biết!”

Hạ Nhân không biết hương cống này rốt cuộc có tác dụng gì, nhưng đại khái hắn có thể đoán được kết cục của những người phụ nữ ấy.

Chỉ không biết suy đoán của mình có gần với sự thật hay không. Nếu đúng là vậy, thì Kiến Hoàng Thiên Tông này thật sự đã táng tận lương tâm.

“Câu hỏi thứ hai!” Hạ Nhân hỏi: “Kiến Hoàng Thiên Tông các ngươi thật sự có phương pháp giúp người ta đột phá bình cảnh, dùng đại đạo hương hỏa để thành tựu Thần Hoàng, hay đó chỉ là mánh lới thu hút người khác?”

“Chuyện này...” Sở Hiền hơi do dự, nói: “Là thật!”

“Thật sao?” Đồng tử Hạ Nhân khẽ co lại: “Thiên hạ thật sự có phương pháp nghịch thiên như vậy, ngươi đang lừa ta à?”

Sở Hiền còn tưởng Hạ Nhân lại muốn kích phát tâm ấn Phật môn, sợ đến mức quỳ thẳng xuống đất, nói: “Không, không, không...”

Hạ Nhân nói: “Đứng lên nói!”

“Vâng!” Sở Hiền đứng dậy, nói: “Ban đầu ta cũng nghi ngờ... cảm thấy chuyện này tuyệt đối không thể!”

“Sau đó ta mới biết, chủ nhân của ta cũng là tu sĩ tu luyện sức mạnh hương hỏa. Ban đầu ông ấy không phải Thần Hoàng cảnh, mà chỉ là Thần Vương cảnh tầng mười hai!”

“Ông ấy đã nhờ tông chủ giúp đỡ, dùng phương pháp nghịch thiên để đột phá bình cảnh của bản thân, thành tựu Thần Hoàng!”

“Chủ nhân của ta đã tuyệt tích vô số năm rồi. Năm đó, khi ông ấy tuyệt tích, ta vẫn chỉ là một nô bộc Thần Quân cảnh!”

“Đây là chuyện ta tận mắt chứng kiến, tuyệt đối là thật!”

Lần này Hạ Nhân thật sự không biết phải nói gì.

Mẹ kiếp... Cứ tưởng chỉ là mánh lới, ai ngờ lại là thật!

Chẳng lẽ vị tông chủ được gọi là kia thật sự là Hạ Nhất Hạo chuyển thế?

“Được...” Hạ Nhân tiếp tục hỏi: “Câu hỏi thứ ba, đại trưởng lão của các ngươi yêu cầu ngươi trong vòng ba ngày phải đưa năm trăm hương cống mới nhất đến tổng đà...”

“Bây giờ ta không định thả ngươi ra!”

“Hơn nữa, ta định thay ngươi đưa thứ này đi!”

“Làm thế nào mới có thể thuận lợi qua cửa?”

“Tốt nhất ngươi hãy trả lời thành thật... Nếu ngươi dám lừa ta, ta sẽ không giết ngươi, mà sẽ để tâm ấn kia hành hạ ngươi hàng tỷ tỷ năm!”

“Đương nhiên rồi!” Hạ Nhân tiếp tục nói: “Bây giờ chúng ta có thể rời đi nhưng lại không đi, chứng tỏ chúng ta có thủ đoạn đối phó với Thần Hoàng. Ngươi cũng đừng trông chờ Thần Hoàng có thể giúp ngươi!”

“Chuyện này... chuyện này... muốn giả mạo ta... e rằng rất khó!” Sở Hiền nói: “Nhưng... các ngươi có thể thả ta ra... ta sẽ tự mình dẫn các ngươi đến tổng đà!”

“Không được!” Hạ Nhân nói: “Ta sẽ không thả ngươi ra!”

“Chuyện này ngươi đừng hòng nghĩ đến!”

Sở Hiền suy nghĩ một lúc rồi nói: “Trong nhẫn của ta có một chiếc phi chu!”

“Các ngươi có thể dùng tướng mạo của ta để điều khiển phi chu này rời đi!”

“Cái khó là làm thế nào nhận năm trăm hương cống kia. Đó là thứ sư điệt Lý Mộc Phong của ta phải đích thân giao cho ta, hơn nữa còn phải có chữ ký xác nhận của ta!”

“Chuyện này quả thật khá phiền phức!”

“Nếu ta không đích thân đi, chắc chắn hắn sẽ sinh lòng nghi ngờ!”

Hạ Nhân hỏi: “Lý Mộc Phong có tu vi gì?”

Sở Hiền nói: “Thần Tôn cảnh, tầng mười hai!”

Hạ Nhân lắc đầu. Chuyện này hắn thật sự không dám đích thân đi.

Hình ảnh biến hóa dù sao cũng không phải thân thể tu luyện mà thành, rất dễ bị nhìn thấu.

“Vậy...” Hắn lại hỏi: “Hiện giờ trong phân đà này còn có bao nhiêu cường giả, tu vi của họ thế nào?”

Sở Hiền nói: “Đà chủ của phân đà là chủ nhân của ta, ông ấy có tu vi Thần Hoàng cảnh tầng một!”

“Ngoài chủ nhân nhà ta ra, còn có sáu người đạt Thần Vương cảnh... Đương nhiên, tính cả ta!”

“Người có tu vi cao nhất là Thần Vương cảnh tầng mười một!”

“Thứ hai là ta, mấy người còn lại đều ở Thần Vương cảnh tầng ba đến tầng năm!”

Hạ Nhân nói: “Vậy tổng đà của các ngươi ở đâu?”

Sở Hiền lấy ra một miếng ngọc giản, nói: “Ở đây, mời xem!”

Hạ Nhân quét một luồng thần niệm vào trong đó, những luồng thần niệm còn lại thì đều chú ý đến vẻ mặt của Sở Hiền.

Hắn nhìn thấy nội dung trong ngọc giản là một tấm bản đồ.

Trên bản đồ đánh dấu vị trí của phân đà và tổng đà.

Tổng đà cách nơi này rất xa, nói chính xác hơn là cách Thần Thành Thiên Huyền rất xa, gần như nằm ở vùng giáp ranh giữa Thần Quốc Thiên Huyền và một thần quốc khác.

Không chỉ gần Thần Thành Thiên Huyền có phân đà, những nơi khác trong thần quốc cũng có, thậm chí nước láng giềng cũng có đến mấy chục phân đà.

Tổng cộng lớn nhỏ không dưới mấy trăm phân đà.

“Hít...” Nhìn thấy nhiều phân đà như vậy, Hạ Nhân cũng không khỏi hít ngược một ngụm khí lạnh.

Hơn nữa, Kiến Hoàng Thiên Tông được gọi là kia thật sự chỉ tồn tại trong khu vực này thôi sao?

Thần giới có ba nghìn thần quốc, ai mà biết bọn chúng đã thẩm thấu đến mức nào?

“Tấm bản đồ này là thật chứ?” Hạ Nhân lắc lắc miếng ngọc giản trong tay.

Hắn cảm thấy Sở Hiền cũng không thể làm giả một tấm bản đồ trong thời gian ngắn như vậy.

“Rất tốt!” Hạ Nhân ghi nhớ bản đồ, sau đó trả bản gốc lại cho Sở Hiền, nói: “Xa quá. Với tốc độ phi hành của Thần Vương cảnh, e rằng cũng phải mất một tháng nhỉ!”

“Đúng vậy!” Sở Hiền chắp tay, “Quả thật là thế!”

“Được rồi!” Hạ Nhân phất tay, nói: “Vốn dĩ lão tử còn định đến tổng đà của các ngươi xem thử, xem có thể lấy được phương pháp đột phá lên Thần Hoàng cảnh hay không!”

“Bây giờ xem ra không thể rồi, hơn nữa mức độ nguy hiểm cũng cực lớn!”

Hạ Nhân phất tay: “Không đi nữa...”

“Sở Hiền, ngươi nghĩ cách đưa ta rời khỏi đây...”

“Sau khi ra khỏi phân đà của các ngươi, ta sẽ giải ấn ký trên người ngươi!”

Sở Hiền ở đối diện thở phào nhẹ nhõm, nói: “Được... hy vọng các hạ nói lời giữ lời!”

“Đương nhiên!” Hạ Nhân nói: “Có điều... chiếc nhẫn của ngươi phải đưa cho ta, đây là chiến lợi phẩm của ta!”

Sau đó, dưới sự hộ tống đích thân của Sở Hiền, Hạ Nhân và Trịnh Hồng Lộc rời khỏi phân đà.

Cách phân đà khoảng mấy triệu dặm, Hạ Nhân phất tay, giải bốn đạo tâm ấn Phật môn trên người tên này, sau đó dẫn theo Trịnh Hồng Lộc nhanh chóng bỏ chạy.

“Công tử, thật sự thả hắn đi sao...” Trịnh Hồng Lộc có chút bất ngờ.

Hắn còn tưởng Hạ Nhân sẽ nhân cơ hội chém chết tên khốn này.

Hạ Nhân cười lạnh, nói: “Vừa rồi ta đã xem xét, trên người hắn quả thật bị người khác gieo nô ấn!”

“Loại người này bị quy tắc chủ tớ khống chế. Cho dù chịu hành hạ lớn đến đâu cũng sẽ không thật sự khuất phục. Sau khi chúng ta rời đi, chắc chắn hắn sẽ lập tức kể hết mọi chuyện cho chủ nhân của mình!”

“Ngươi là nô bộc của ta, chẳng lẽ không hiểu sao?”

Trịnh Hồng Lộc gật đầu: “Vâng...”

“Cho nên!” Hạ Nhân nói: “Nếu chúng ta dám giả mạo hắn, hoặc để hắn giúp che giấu, thì bản thân chuyện này đã gây tổn hại đến lợi ích của chủ nhân hắn!”

“Biết đâu hắn sẽ công khai gọi người đến vạch trần chúng ta, dù phải bỏ mạng!”

“Không... không phải biết đâu, mà là chắc chắn!”

Trịnh Hồng Lộc nói: “Vậy thì không còn cách nào sao?”

“Chưa chắc!” Hạ Nhân nói: “Vẫn còn cơ hội... chúng ta có thể... xuất kỳ bất ý!”

CHƯƠNG 2241

Chặn giết

“Nói chi tiết hơn, nhất định phải nói hết ra!”

“Chuyện này liên quan đến sự an toàn của hương cống, tuyệt đối không được để xảy ra sơ suất!”

“Nếu không, tông chủ đại nhân nổi giận, ngay cả đà chủ phân đà cũng không gánh nổi cơn thịnh nộ ấy!”

Trong một đại điện tối tăm của phân đà Thiên Tông, tổng cộng có sáu cao thủ Thần Vương cảnh đang ngồi.

Ánh mắt của năm người còn lại đều tập trung trên người Sở Hiền.

“Ừm…” Sở Hiền gật đầu, nói: “Có hai người, một kẻ là Thần Tôn cảnh tầng một, tu vi của kẻ này không đáng lo. Kẻ còn lại là Thần Vương cảnh tầng mười!”

“Bọn chúng thông qua Nguyệt Nhiễm để tiếp cận ta, sau đó nhân cơ hội tấn công thần niệm rồi khống chế ta!”

“Tình hình lúc đó vô cùng cấp bách, ta không còn cách nào khác!”

“Vì vậy, những thứ bọn chúng hỏi, ta cũng nói thật nói giả lẫn lộn một ít!”

“Bởi vì sơ suất của ta, chuyến vận chuyển hương cống lần này tồn tại nguy hiểm cực lớn!”

“Cho nên ta đã truyền tin cho chủ nhân, hy vọng chủ nhân đích thân áp tải, tránh xảy ra sai sót!”

Hạ Nhân đoán không sai chút nào, bọn họ vừa rời đi, Sở Hiền đã nói hết mọi chuyện.

Chuyện này không liên quan gì đến lòng trung thành, thuần túy là do pháp tắc chủ tớ chi phối.

“Sau đó thì sao?” Một thanh niên Thần Vương cảnh tầng mười một nhìn Sở Hiền hỏi: “Chủ nhân nói thế nào?”

“Có lẽ chủ nhân đã gặp phải chuyện gì đó, ngài không trả lời tin nhắn của ta, e rằng vẫn chưa nhìn thấy!”

“Chuyện này… phải làm sao đây?” Mấy vị Thần Vương bên dưới bắt đầu lo lắng.

Nhị trưởng lão Thần Vương cảnh tầng mười một đứng dậy, nói: “Dù thế nào đi nữa, hương cống của tông chủ đại nhân cũng không thể chậm trễ dù chỉ một khắc!”

“Nhất định phải đưa đi theo đúng thời gian đã định!”

“Điểm này không cần phải nghi ngờ!”

“Nhưng…” Có người nói: “Chúng ta đều là Thần Vương cảnh, không thể mở hư không. Nếu cứ bay qua như vậy, đoạn đường này sẽ mất một tháng, biến số giữa đường sẽ tăng lên rất nhiều!”

“Lỡ như... hai kẻ đó lại đến phá hỏng chuyện tốt của chúng ta thì phải làm sao?”

Đối mặt với vấn đề này, mọi người lại chìm vào im lặng.

“Chuyện gì rồi cũng phải giải quyết!” Nhị trưởng lão suy nghĩ một lát rồi nói: “Dù thế nào đi nữa, hương cống của tông chủ cũng không thể đến muộn!”

“Sở Hiền, chuyện này bắt nguồn từ lòng tham của ngươi đấy!”

“Ta đã sớm nói rồi, tính cách của ngươi quá phô trương, rất dễ xảy ra chuyện!”

“Chúng ta trốn còn không kịp, ngươi thì hay rồi, người nào tạp nham lộn xộn cũng dám dẫn về nhà!”

Sở Hiền nói: “Tiểu đệ biết sai rồi, sau này không dám nữa!”

“Không dám?” Nhị trưởng lão cười lạnh: “Ta còn không hiểu ngươi sao? Ngươi đúng là chó không bỏ được thói ăn phân... trừ phi tự thiến mình đi!”

“Được rồi, được rồi...” Có người nói: “Đừng cãi nhau nữa. Nhị trưởng lão, Tam trưởng lão, trước mắt vẫn nên bàn bạc cách ứng phó đi!”

Nhị trưởng lão nói: “Sở Hiền, ngươi nói xem phải làm thế nào? Dù sao ngươi cũng là người tiếp xúc với hai kẻ đó nhiều nhất!”

Sở Hiền suy nghĩ một lát rồi nói: “Chuẩn bị cả hai phương án!”

“Thứ nhất, chờ chủ nhân khôi phục. Nếu trong một tháng này chủ nhân nhìn thấy tin tức, ngài có thể mở thông không gian trở về, vậy thì tất cả sẽ không thành vấn đề. Chỉ là Thần Vương cảnh, không thể làm gì được chủ nhân!”

“Nếu chủ nhân vẫn không có tin tức, chúng ta cũng không thể cứ mãi chờ đợi!”

“Hương cống vẫn phải đưa đến cho tông chủ đại nhân!”

“Nhưng đối phương có một Thần Vương cảnh tầng mười, chúng ta không thể mất cảnh giác!”

“Ý của ta là để lại một người trấn thủ phân đà, năm vị Thần Vương còn lại cùng lên đường hộ tống.”

“Như vậy, cho dù gặp phải nữ nhân Thần Vương cảnh kia, chúng ta cũng không cần sợ nàng!”

“Cũng được!” Nhị trưởng lão nói: “Ta sẽ ở lại đây trấn thủ phân đà, năm người các ngươi cùng đi đưa hương cống!”

“Chẳng phải ngươi nói nữ nhân kia có một thứ thần bí có thể tấn công thần niệm sao?”

“Trong tay Ngũ sư muội vừa hay có một bảo vật có thể phòng ngự công kích thần niệm, thật đúng lúc, thật đúng lúc... ha ha ha...”

“Hơn nữa, chưa chắc bọn chúng đã biết lộ tuyến của chúng ta!”

Sở Hiền nói: “Bọn chúng biết!”

“Cái gì?” Nhị trưởng lão nổi giận: “Ngay cả lộ tuyến ngươi cũng tiết lộ cho bọn chúng rồi?”

“Không phải!” Sở Hiền nói: “Lúc đó ta đã bị bọn chúng khống chế, hơn nữa bản đồ lại ở trong nhẫn của ta. Cho dù ta muốn che giấu cũng không thể che giấu được!”

“Không được!” Nhị trưởng lão phất tay: “Về thời gian không kịp nữa!”

“Thế này đi, năm người các ngươi cùng lên đường, đi theo lộ tuyến ban đầu!”

“Hai kẻ đó đã rời đi, chưa chắc bọn chúng thật sự dám đối đầu với chúng ta!”

“Nếu không, sao bọn chúng có thể dễ dàng rời đi như vậy?”

Một ngày sau, năm vị Thần Vương ngồi trên một chiếc cự hạm, chậm rãi cất cánh từ phân đà, sau đó bay về phía tổng đà ở biên giới thần quốc.

Trên thuyền, ngoài năm vị Thần Vương cảnh còn có năm trăm thiếu nữ.

Tu vi của những cô gái này không đồng đều, nhưng không ngoại lệ, toàn thân đều lóe lên ánh sáng trắng như trăng, hương hỏa chi lực dồi dào.

Thế nhưng từng người trong số họ đều đã mất đi ý thức, ngồi trên boong thuyền chẳng khác nào tượng đất tượng gỗ, không nhúc nhích, tựa như người chết.

“Sư huynh, vì sao không thu bọn họ vào không gian pháp bảo của huynh?” Có người nghi hoặc nhìn Sở Hiền.

Sở Hiền lắc đầu: “Thân thể của những hương cống này rất đặc biệt, phải dùng không gian bảo vật đặc thù mới có thể thu giữ. Nếu không, hương hỏa chi lực trên người họ sẽ tiêu tán hoặc trở nên pha tạp!”

“Không gian bảo vật của ta đã bị chủ nhân lấy đi dùng tạm, cho nên không còn cách nào thu giữ họ!”

“Các vị, mọi người cẩn thận một chút, luôn chú ý tình hình xung quanh!”

Con thuyền lớn chậm rãi tăng tốc, càng lúc càng nhanh.

Chớp mắt, một tháng đã trôi qua.

Mắt thấy khoảng cách đến chủ thành càng lúc càng gần, mọi người đều buông lỏng cảnh giác.

“Ha ha ha…” Sở Hiền cười lớn, đứng ở đầu thuyền nhìn hư không phía trước, nói: “Chỉ còn nửa ngày đường nữa thôi, sau nửa ngày chúng ta có thể đến tổng đà rồi!”

“Các vị... xem ra an toàn rồi!”

“Ta đã nói mà, chỉ một Thần Vương cảnh thì không thể gây ra mối đe dọa gì cho phân đà chúng ta!”

Một mũi tên thần màu trắng như trăng trong chớp mắt xuyên qua hư không, bắn thẳng về phía Sở Hiền.

“Đáng chết...” Sở Hiền kinh hãi biến sắc, nói: “Địch tập, địch tập...”

Trong lúc nói, Sở Hiền phất tay, thu cả con thuyền lớn vào không gian pháp bảo của mình.

Dù thế nào đi nữa, năm trăm phần hương cống này cũng không thể xảy ra chuyện.

Mũi tên kia đương nhiên không thể gây thương tích cho hắn.

Nhưng ngay sau đó, bảy mũi tên thần lạnh buốt lại bay tới.

Mỗi mũi đều lớn đến hàng trăm trượng.

Những mũi tên thần băng giá xuyên thẳng qua thân thể Sở Hiền, không gặp bất kỳ trở ngại nào.

Sáu mũi còn lại cũng lần lượt oanh kích về phía những người khác.

Bốn người còn lại có thêm chút thời gian phản ứng, ít nhiều cũng kịp tế ra vài món thần khí phòng ngự!

Bởi vì ngay sau đó lại có bảy mũi tên băng bay tới.

Năm vị Thần Vương trong nháy mắt đều bị chém giết.

Cho đến chết, họ vẫn không nhìn thấy đối thủ của mình.

Ngay sau khi năm vị Thần Vương chết, thân hình Hạ Nhân và Trịnh Hồng Lộc mới chậm rãi hiện ra giữa hư không.

“Thần Vương này yếu quá rồi đấy?”

“Ta chỉ dùng hai lá thần phù lục phẩm cực phẩm mà tất cả đã chết hết rồi sao?”

Hạ Nhân đứng trên boong thuyền, vẻ mặt có chút khó tin!

Lúc trước khi đại chiến với Bạch Ngọc Tắc, trận chiến ấy long trời lở đất. Hạ Nhân lấy thần phù lục phẩm ra, hết lá này đến lá khác ném đi, vậy mà đối phương vẫn không chết.

“Công tử... chuyện này...” Trịnh Hồng Lộc nhìn tình cảnh trước mắt.

Hạ Nhân nói: “Thu hết thi thể và nhẫn lại!”

“Trong vòng mười nhịp thở, nhất định phải rời đi!”

“Vâng!” Trịnh Hồng Lộc lập tức bắt đầu tìm kiếm.